

LAGZI A KONYHÁBAN

Házasodik a lapát,
Elveszi a piszkafát.
Zireg-zörög a fedő,
Sistereg a serpenyő,
Csörömpöl a rézkanál,
A mozsár is muzsikál.
Nyújtózik a nyújtófa,
– Melyik is az új nóta?
Túrós béles, derelye,
A diákok ereje.
Levelen sült, friss lepény,
Ettől víg a vőlegény.
Közbekiált a kondér:
– Hol marad a kolompér?
Marhatüdő, disznóláb!
Csak főne már legalább!
– Húzd rá! – Szól a reszelő,
Ugrándo az meszelő.
Mártogat a fánktoló,
Bokázik a vasaló.
Kítteg-kattog a szita:
– Fordulj egyet, Katica!
No, még egyet, kis csupor,
Vigyázz, a tál eltipor!
Rózsát nevet a tányér,
Kitesz ő is magáér’!
Jaj, de fürge a köcsög!
Annyit táncol, hogy köhög.
Zireg-zörög a fedő
Sistereg a serpenyő,
Csörömpöl a rézkanál,
A mozsár is muzsikál.
Járja vígan a lapát,
Forgatja a piszkafát,
Kurjongatnak, lármáznak,
Majd fölverik a házat.
Kukuríkol a kakas,
– Jól van, jól van, tarajas!
Kél is már a gazd’asszony,
Hogy kenyeret dagasszon.

S hogy benyit a konyhába:
Szemit-száját eltátja.
Zireg-zörög a fedő,
Sistereg a serpenyő,
Csörömpöl a rézkanál,
A mozsár is muzsikál.
– Ejnye, mi ez? Mi volt itt?
Mondd meg, cica, ki volt itt?
– Lagzit tartott a lapát,
Elvette a piszkafát.